

De NAR, de Paus en “de vergeten sola”. Shake it up, Lord. Heb je Jezus al naar de natiën gebracht?

Je kunt je theologie op een rijtje hebben, maar snauw je je vrouw af in de auto op weg naar huis uit de samenkomst? Ben je zachtmoedig? Moet je altijd je gelijk halen, desnoods ten koste van anderen? Word je verbaal agressief als de druk toeneemt? Komt het zoete water van de Geest uit je binnenste wanneer je wordt geperst (Jak.3:11-12, Joh.7:37)? God wil je innerlijke wereld hebben? zegt de Schrift (2Cor.4:16, Efz.3:16). De Heilige Geest wil ons daar besnijden (Eze.36:25-27). Van dááruit komt verandering, onze transformatie (Rom.12:1-2). Ons innerlijk is de tafel waar de vinger Gods, de Geest, de principes van God grift. Neem je, herboren uit de laatste Adam, verantwoordelijkheid over je paradijs, wat de oude Adam naliet (1Cor.15:44-45, Joh.3:6-8, Genesis 3)? De GenZ die nu het Koninkrijk in stuift wil geen fake.

Shake us up, Lord (Rom.7:22, Efz.3:16, Matt.3:2, 11:7). Schud de dorre bladeren van de boom. Of je nu een traditionele paus bent in een rituele jurk of een charismatische Benny Hinn met een kapsel waar de Wind doorheen is gewaaid of toch de föhn, de Schrift vraagt of wij Jezus naar de natiën willen brengen (Matt.24:14). Hij wil verhoogd worden onder de volkeren (Matt.28:18-20). De Vader wil iedereen hebben (2 Pe.3:9). Hij wil allen tot Zich trekken (Joh.12:32, Joh.6:44). Door óns klinkt de roep van God dat alle verloren zonen en dochters naar Huis komen. Wij zijn misschien de enige bijbels die mensen ooit zullen lezen (2Cor.3:1-2). Lezen zij Jezus in ons? Heb je Zijn roem al van de daken geschreeuwd (Matt.10:27)? Begin je al meer op Jezus te lijken zodat je collega's Hem gelijk tegenkomen wanneer je op maandagochtend op de werkvloer stapt?

De charismatische beweging

Zomaar een greep uit de discipelschapsissues waar wij ons in de charismatische beweging

graag mee bezig houden. De karikatuur en de framing van de charismatische beweging als misleiding, vanuit sommige kerkelijke kringen, lijkt dan ook misleidend zelf. Toegegeven, windvlagen hebben minder met vormen en systemen. God past niet in een tent. Ja, een NAR gemeente kan een narcistische persoonlijkheidscultus worden wanneer gewone mannen zich superzalvingen aanmeten en hun volgers hen een celebritystatus toedichten die niet aan mensen gegeven zijn om te hebben, laat staan dat zij ermee om kunnen gaan. Persoonsgezag verdringt al gauw Schriftgezag. De psychologie van het Amerikaanse heldendom. “Amerikanisme”. “Trumpiaans”. Maar hebben sacramentele Woord-gemeentes betere vrucht? En zijn zij zelf onbesproken? Is er in zo’n gemeente geen machtspolitiek?

De Roomse Kerk

De pausen konden er anders ook wat van. **Paus Innocentius III**, het toppunt van pauselijke macht in Europa, had in zijn dagen, rond 1200 AD, zowel staatkundige als geestelijke macht over de wereld. Innocentius claimde dat hij “de plaatsvervanger van Christus op aarde was”, dat hij “boven de mens en direct onder God stond” en dat “de staatkundige macht zich baadt in de glorie van het pausdom zoals de maan schijnt bij het licht van de zon” (“Christianity Through the Centuries”, Cairns, p. 208-210). Als je bedenkt dat het Griekse “anti” niet alleen “tegen” maar ook “in de plaats van” betekent en dat dwaalleringen in pauselijke decreten werden geformaliseerd, dan is het niet zo verwonderlijk dat Luther de paus in de 16e eeuw tot de antichrist verklaarde. Op hun beurt verklaarden de Paus en zijn bisschoppen de Reformatoren van het Protestantisme natuurlijk tot de antichrist omdat die afweken van het pauselijk gezag en de dogma’s van de Roomse Kerk. De paus sprak immers “ex-cathedra”, uit de stoel van Petrus, volgens hun opvatting.

Paus Bonifatius VIII werd na Innocentius, rond 1300 AD, het dieptepunt van pauselijke macht in de wereld. In een machtsstrijd met Filip de Schone van Frankrijk en Edward I van Engeland die met elkaar in oorlog waren en zich van de paus niks aantrokken, deed Bonifatius buitensporige extra-bijbelse claims om zijn macht in beton te gieten. Zijn claims waren ergere misleiding dan alle pauselijke claims eerder. In zijn pauselijke bul *Unam Sanctam* van 1302 AD, claimde Bonifatius dat “er buiten de Roomse Kerk noch redding noch vergeving van zonden is, dat de paus als haar hoofd zowel geestelijke als staatkundige autoriteit over allen heeft en dat onderwerping aan de paus noodzakelijk is voor behoud”.

Dat zijn grove middelen om aan de macht te komen. God erbij halen om anderen jouw macht op te leggen is misschien wel de ergste vorm van machtsmisbruik en misleiding die er in de wereld is. Gelukkig hebben wij de paus niet nodig om gered te worden, Jezus alleen (1Tim.2:4-6). Bonifatius’ claims bleven overigens niet bij zijn tijd: **Paus Pius IX** herhaalde Bonifatius’ *Unam Sanctam*, vijf eeuwen later, in zijn eigen pauselijke decreet *Quanto Conficiamur* van 1863 AD.

Sola gratia et fide. Sola sacerdos

Is de sacramentele genade-economie van de Roomse Kerk bijbels? Zijn sacramenten “genadegevende middelen”? Heeft Christus de verlossing aan de Kerk gegeven om die middels een genadeinfuus in de getrouwen te gieten en bedient de Paus de tap? Ontvangen wij Gods genade uit de hemelse schatkist van de heiligen? Sacramenten leiden de aandacht af van Jezus naar de Kerk en vervangen geloof met rituelen. Liturgische vormen verdringen de echte besnijdenis van het hart, waar God op uit is (Eze.36:25-27). Het apostolische evangelie is er bijna helemaal door uit de wereld geholpen.

Sola gratia et fide: God deelt Zijn genade niet uit via sacramenten maar door persoonlijk geloofsvertrouwen in de Enige die kan redden (Efz.2:4-6, Joh.3:16, 1Tim.2:4-6, Titus 2:13; sola gratia et fide).

Sola sacerdos: De mens wordt niet gered door de paus maar door Jezus Christus, tegelijk de Hogepriester en het Lam Die in de ware tabernakel boven eeuwige verzoening bewerkte (Joh.1:29, Heb.7-9). Genade ontvang je niet door de absolutie van de pater maar wanneer je buigt bij het Kruis (Efz.2:6-8). Heiliging komt niet door rituele rook maar wanneer je er met Jezus geheel aan verdwijnt en daar gegrepen wordt door de Geest (Rom.6-7, Matt.10:38, 1Cor.6:11). En het bestaan van het vagevuur en het limbo zijn nergens in de bijbel terug te vinden.

En Sola Scriptura: De paus is niet de stem van God, de bijbel, Gods openbaring op papier is dat. Wat ben ik blij met de nederige profs van mijn theologiestudie aan Tyndale Theological Seminary die ons vol goten met hun bijbelse wijsheid en ons leerden de grondtekst te lezen. Wat ben ik blij met theologie, wat sommigen verafschuwen, de “studie van God”: Wat waar is over Hem en hoe Hij de dingen ziet. Hoe meer ik studeerde, hoe milder ik werd en hoe meer geloof ik ervan kreeg. De Schrift is de enige legitieme bron waar wij Gods waarheid tappen (Joh.17:17). De Schrift is het enige objectieve spreken van God (2Pe.1:20-21, 2Tim.3:16, Ps.19:7-12, Heb.4:12-13). De Geest pende ons een héérlijk Boek, een malse biefstuk, meer dan knakworsten op zondag. Wanneer wij de bijbel niet meer openen, zullen mensen dan ooit de waarheid leren kennen en vrij worden (Joh.8:32)? Sola Scriptura!

De vergeten sola

Maar ook: Wat ben ik blij dat de Geest mij greep toen ik een jonge tiener was en Hij mij lanceerde in een geloofsavontuur dat ik zelf nooit geschreven kon hebben. Zonder Hem was ik nooit in de de Schrift terechtgekomen. Zonder Hem was ik een gekwelde ziel gebleven. De Geest haalde wat boven is naar beneden en plantte het in mijn innerlijk waarna ik door Hem ging groeien.

Bovenop de gangbare Protestantse sola's zou ik dan ook een sola willen benadrukken die recht doet aan de volheid van God. De Puriteinen noemen Hem “de vergeten sola”: Sola Spiritus Sanctus. De Geest is de Enige die harten echt kan besnijden (Eze.36:25-27, Hand.2:37-38). De Geest is de Enige die de, anders dode, letter en levens levend maakt (2Cor.3:6). Overal waar Hij verschijnt, verandert alles en komen mensen in de hems voor de zending en de wederkomst te staan, en in de greep van alles van God. De Heilige Geest maakt het verschil. Hij is de vinger Gods Die mensen bevrijdt van boze geesten en van zichzelf, zei Jezus (Luc.11:20). Door Hem, de Geest, ben ik verrukt geraakt over de Schrift waar alle gezag vandaan komt. Jezus rechtvaardigde ons, de Geest bekrachtigde ons en heiligt ons (Hand.1:8). Wat wij niet kunnen, kan Hij (Joh.16:8). Zonder de Heilige Geest wordt het niks. De apostelen moesten eerst op Hem wachtten voor zij aan de gang gingen (Hand.1:1-8). De Pinkssterbeweging heeft geen monopolie op Hem en de baptisten kunnen niet zonder Hem.

Liefde, grijp ons

Is het in Christus' Kerk niet te vaak de pot verwijt de ketel dat ie' zwart ziet? 'De Kerk is het enige leger in de wereld waar de soldaten bewust op elkaar schieten', las ik laatst ergens. Hoe komt dat toch? Waar komt die hardheid toch vandaan? Heeft de boze ons tegen elkaar opgezet in een poging de Missio Dei te aborteren? Hebben wij niet gewoon een

zondeprobleem? Zijn wij vergeten dat wij allemaal door Gods genade zijn gered, dat wij brandhout zijn ternauwernood uit het vuur van de hel gerukt? Als God één keer inademt, bestaan wij niet meer.

Liefde, grijp ons land opnieuw en zet ons weer op Vaders knie (1Cor.13). Daar, op Vaders knie, groeit de nederigheid. Daar, op het Altaar, ga je in vlammen op. Daar, op Vaders knie, maakt het allemaal niet meer uit wat je bent geworden, als de Zoon maar verhoogd wordt. Daar, op Vaders knie, wordt je gevuld met de Geest van het zoonschap en de Liefde (Rom.8:15, Rom.5:1-2).

Afsluitend

Kom opnieuw Heilige Geest, en grijp ons van binnen en van buiten. Wij hebben U zo nodig. Wij willen niet zonder U. Vergeef ons voor alles wat mis is gegaan. Vergeef ons dat wij U zo vaak hebben gedooft

“Kom, laten wij wederkeren tot de Here. Laten wij ernaar jagen Hem te kennen. Dan komt Hij tot ons als de regen, als de late regen die het land besproeit”. Zo zeker als de dageraad is Zijn opgang (Hosea 6:1-3). En Hij geeft een honger, niet naar brood, maar om de woorden van de levende God te horen (Amos 8:1).

Sola Spiritus Sanctus.